

Ad anga doklieta k' je bla v leajhtarji,* pól pa ad anga grofa.
(Zapisal v St. Janžu pri Tomislju Franc Kramar.)

Sa blè tri doklieta, sestrìe. Zdej tam je biv pa in jezzer, nùt
je biv pa dūjil(m)oš. Zdej se je šla pa tastarji dokle ankat v tist'
jezzer, se umivat. Se je tla pa umet, kar zasliš' anà stima z vad'ie:
"Če se bōš umila, te m' vziēv!" Pa je je strah absū, pa se nēj umila.
Polej se je šla pa ta druga dokle v tist' jezzer umivat. Je pa
glik tak' zaslišela stima z jezzeru: "Če se bōš umila, te m'
vziēv!" Je je pa glik tak' strah absū kō une, pa se nēj umila. Zdej
se je šla pa tanamlajši omēt. Se je pa popravlja de se b' bla
umila, je pa spiet stima, zaslišela: "Če se bōš umila, te m'
vziēv!" Je pa reākla: "Če me bōš vziēv, me bōš pa jēmū!" Pól se
je pa kar vse glik umila. Dūji mōš je pa prōu, je je pa vziēv,
je je pa v suj' glaziv grat' pēalov. Zdej ji je pa dar ad vseh
sēadmōh cimrō klucē. Ona je bla pa tak' vesēla de je zmārej
pela. Zdej je šu an ankat pa ad dūma. Polej v tistōh sēadmōh
cimrōh je blu pa siēdm jētnikō zāpātōh. Sa je pa nùt' vprašal:
"Al' s' kristjana, al' s' angel?" Je pa reākla: "Kristjana sōm!" Polej
sa je pa vprašal, cē ma klucē ad vseh cimrō? Je pa reākla: "Ad vseh!"
Sa ji pa reākli, cē b' ktier kluc' prov prōu, de b' jōm adpārā! Je
pa poprējāla klucē, pa jōm je adpārā, pa jōh je vōtō vseh siēdm.
Prejdon sa pa vōtā, sa ji pa pavejdal' de sa sām zlatarji, pa de
b' se ji na kōšna viža rad' zahvalil' k' jōh je rōšila. Sa pa
tukōn leajhtar iz xlatā vlil', de se je ona lōhkō nùt' skrila
pól pa se za siēdm dni živeža nùt' lōhkō dela. Zdej se je bla
pa masa dūjiga maza bala k' b' damū prōu k' je bla unōh siēdm,
jētnikō spōstila, se je pa zāpārā v tist' leajhtar, pól pa za siēdm

* leajhtar = svečnik.

dni je živeča n'ot' v'čela. Je pa prsu d'žj m'os' damu, je pa strašnu
kličr, k' n'ej blu ne tejga dokl'eta ne unoh sičdom j'etniko. Je
ričku: „K' b' te dabir, te na b' blu pa funta v'k'p!“ Zde je su
pa s' tistom leahtarjem na plac, ga je pa anm' gr'ofi za sičdom-
stu guldinarjo predar k' je biv zlat. Sevejde, pa n'ej n'č vejdu
de je tista lepa dokl' n'ot', k'aj č' vejdet! Pol je j'om' tist' graf
pa pajedna, de sa p'osli leahtar gličdat. Zde je blu t'ej v
leahtarji pa r'č živeča zmarkal'. Je bla pa lačna, je pa ab
punaci leahtar adparla pa svejčā p'ričala. Je blu pa dost' jedi
pa p'ojacē unom astal', je pa vse v'čela pa v leahtar dela, pa
se je spičt n'ot' v vajnga zāparla. Polej drug' dan je pa graf sk'obni
spratvor: „Kdu je biv v našom cimri on'čoj?“ Je vse v'k'p paklicov,
pa sa vsi djal' de nejsa bli. Je pa ričku: „Bom pa taku dovro čū,
dakličr na 'm spāznov kdu je biv v našom cimri, de ga bom dabir!“
Zde je drug' večer je pa smārov, (se je tak' delov k' b' spar) pa n'ej
m'ogu dovh taku, je hmal' v'čorenč zaspar. Pa tud' ta dokl' n'č
p'osla n'ej, n'ej blu n'č. Pol spičt ta drug' večer se je pa spičt on'aj
delov k' b' spar pa n'ej. Pol č' on'aj je biv pa spičt v'čorenč zaspar.
Je pa tista dokl' z leahtarja p'osla, m' je pa rinka z mize v'čela,
pa se n'ogor' j'om'č je biv gor' na nā. Je biv pa prov j'č'ron obug'
dan, k' je zaspar, pa k' m' je bla rinka v'kradena. Polej ta tr'etji
večer je pa prov hčdū m'črkov de n'ej zaspar, č' je prov na vides
smārov. Je bla pa p'osla dokl' v'čn z leahtarja. Je je pa vidu pa
p'ojč'ev pa je ričku: „Nč zde je pa vidom kdu m'čān' p'ab'čera!“

Sta se pa p'ec' sp'ojč'ronla, zatu k' je bla masa lepa. Je biv pa
ta graf se mlad pa ledok; je pa anā druga punca p'ejt s'čomov,
pa n'ej bla n'č lepa, je bla gārda. Zde je k'ar je pa za tā vejdu,
pa n'ej n'č v'č h'uni su. Zde je pa ~~una~~ gad'črnala k'aj de v'č na

pride, pa je biv kar tih. Zdej stà k' je bla v leajhtarji se je pa pa
noč' skrovej z não mena, pa nabèn v gradi nēj vejdu zãjne, sãm an.
- Zdej je m'ogu ta graf pa na vojska jët. Je pa nar'ocu mater'
prejden je su: "Zdej k' mēane na buò, m'ore bot v tejni cimri kò
je leajhtar vsak dan za dva slavejka jedi porpravlenè na mizi.
Ce na buò pajēiden, bõm jest v vojski vbit, cē pa buò, bõm pa se
nazaj z vojskiè prù! Ta le slati leajhtar pa buh nēadēj' de
b' ga predal' al' pa kam pasadil', - vam ajstru prepavem!" Nò pòl
je su pa na vojska. Pòl je pa ankàt tista h mater' pròla, k' je
je an prejt stòmòr k' nej bla nēc lejpa. Je pa pravila mater'
k' b' ji tlà tist' leajhtar vsaj sãm za tuk' kajt' pasòdet, de b' ga
jòmēla za mustòr, de b' se ona dala taiga vlet. Zdej mat' ga pa
nēj tlà prec' dat', se je hodù branila. Pòl je pa tã tuk' kajt'
sitnast ogajneala, de ga ji je dala. Zdej je pa ta dõklè k' je
bla v leajhtarji misella de sa leajhtar samù premò knìli, -
nēj nēc vejlla de je zdej pòr druò h lodièh. Zdej tam pòr
grofovòh nēj bla pa jēj pajēidena z mize, sa pa tak' strašnu
mat' jekal, k' sa misella de je grofa na vojski vbil, kò nejra vejlli
zakaj nej pajēidena. Zdej ta dõklè v leajhtarji je pa lačna ra-
tala k' ji je blu xiveža zmonkal, je pa misella de je še v grofovòm
cimri, je pa tist' leajhtar idparla pa^{je} vòn pròla. Je je pa tista ta
gàrdà pa vidla, ji je pa reàkla: "Nò tók ti si tista tica!?" Zatu je pa
graf mēndè zmēerej pòr leajhtarji sòdu, pòl ga pa h mēan' nēc vec'
nēj blu!" Potlej je pa tã ta gàrdà reàkla de m'ore jët na skriët,
- tã de ji m'ore jët pa pasvejìtèt k' je blu pa noč? Ji je pa sla ta
pasvejìtèt, una ta gàrdà je je pa v skriët pòhnika! Pa nēj biv
skriët dost' vsnan, je biv glich pacējen, tak' de je bla sãm onmal' vsnan,
pòl pa pabila se je onmal'. Zdej se je pa pamùjala de se je vòn

skapâla, je sîa pa prov h an' nevni ženici. Polej je pa tista ženica
reakla: "Kêj s' pa bla, k' si tak' smrdliva?" Ji je una pa vse pavejdala
ad konca da kraja kak' je blu. Vse, se k' je bla por dajmi mišri,
polej pa da zdej k' je je una v sekriët vârgla. - No zdej je biv pa
graf damu z vajskiê prôu. Je pa prec' vprašov kêj je leajhtar, kô
ga nêj blu? Pa pa djal' mat: "Bom ga tist' toji pasadila, de ga
bo jemêla una za muster, de bo se ona slala tac'ga vlot!" Zdej
je biv pa graf strašnu hut na mater. Je rîeku: "Kê nejsem vam
rîeku de ga na smêjte nekâmer pasuôdât, pa ste ga pasadil'!"
Zdej se je tû graf pa prec' azeant. Je mudogu pa kar tista gorda
vriet, k' je mislu de una nêj vec' živa, k' je nêj blu vec' v leajhtarji,
k' nêj vejdu de je prîst⁺. Zdej je pa pred paruka graf pajejdna naprav
pa je rîeku: "Zdej mudore pa mean' vsaka žiênska anâ jejt pknest
h mean' v cimêr, — pa vsaka sama zase!" Sti pa une dvêj tista
dêkle k' je bla v leajhtarji pa tista nevna ženica tû pa zvejale. Sti
pa reakle: "Kaj čvi pa medvej skuhat?" Je pa reakla pôl dêklê:
"Je vem, kaprive bvi apuôhale, pôl vi jôh bte pa neasli!" Je pa
neasla ženica tiste kaprive gruôfi. Zdej una dêklê je bla pa kumstna,
je pa tista rinka k' je biv grofov' jemêje gor' k' je je bla tac'as pa noč'
gruôfi vkrala pa med tiste kapuôhane kaprive zamešâla.
Zdej je pa rîeku graf ženici: "Kaj ste pa vi pknêasli?" Je reakla:
"Apuôhane kaprive." Prav' graf: "Zdej jôh bom pa jû!" Zdej jôh
je pa jû, je pa tista rinka⁺ zasustâla! Je je pa pagliêdov, je je
pa prec' spaznov de je negôva, pa de m' je bla glîh⁺ tista dêklê
z leajhtarja⁺ vkrala. Zdej je pa vprašov ženice: "Kaj pa 'mate
por vâs' his' za 'na žiênska?" Je pa reakla⁺ ženica: "Prov anâ smrdliva
dêklê je h mean' prôla, pa je reakla de je je tû jôn tû žiênska,
v sekriët pknîla, k' ji je sîa na sekriët pasvejôt, zatu⁺ je tak'
de

vsrana. Zde j pôl je bla pa kâr për mēani, k' nēj jēmēla kām jōt.
Zdej je jēmēla pa na rinka, k' je je se për dūjmi muōzi dabila;
je sla pa na bleks, je dabila zajnē pa siēdmdesjēt guldinarjē.
Pôl je s tistom drarjem pa nāmej gvanta pa živeža nakopila, de
'māvi kēj jōst pa āblōt! "Zdej je pa rīeku graf: "Zdej pa le tist
dokliēt vi pavējte, de me muōre tist' dan k' bōmā jōmel' parūoka
pād stengam' pačakat, pa skōt se muōre. "Je pa sla ženica damū,
pa ji je vse pavēdala. Pōlej je pa tā dokle tist' dan k' je bla
parūoka se pa sla pād stenge skōt. Zdej k' je parūoka mōnīla
je pa rīeku graf: "Zdej bōmā pa sev kējdon vūohcetvāl! "Zdej zvečjēr
k' je bla vūohcet, je pa rīeku graf nevejsti de muōre jōt na sōkriēt,
-cē b' mī tlā jōt pasvejtēt. M' je sla pa pasvejtēt. Zdej v sōkriēti
je pa kâr pōstūla z aržeta patjēgnu, pa ji je rīeku de se muōre vōs
ta gūrajni gvant slōt kâr ga nevesti slis', pôl pa nevestni krancēl
muōre tud' dat, -cē ne je bō pa prec' vstrelu! Se je pa slejēla vōs tist'
ta gūrajni gvant kâr ga nevesti slis', pôl pa nevestni krancēl m' je
z glave dala. Pōlej je pa rīeku graf: "Kūoker si ti une v sōkriēt
vargla, tak' bōm pa jest teabe vārgu! "Je je pa kâr përjēr pa je je
v sōkriēt zagnōv, pa se je prek' včila, k' je je mōsa z jēža zagnōv.
Pôl je pa tist' krancēl pa gvant vžjēr, pa je sū, pa je una pād
stengam' v tā gvant preblejku, pôl pa tist' krancēl ji je na glava
dū. Pôl sta sla pa v rimor liēt, se nējsta dala tist' vēcjēr
nōc vūohcetnōkam pakāzat. Pōlej zjutrej sta pa prīla h
vūohcetnōkam, -sa pa rēakli: "Zakaj je pa dōnēs nevesta tak'
lepa, snuc' je bla pa tak' gārda? "E, "prav' graf, "tā parva
nuc' se vsaka tak' pēnardi! "Pôl sa pa sev kējdon sē
vūohcetvāl' pa vesjēl bli, pa sōm bla tud' jest zdravēn, pa sa
m' dal' s fingrata jōst, z rasēata pa pēt, pa 'mam sē zdej
mūoker jēzē k' ad taces!

(Povedala 9. novembra 1913. 54 letna Marija Gimperman.)